

La 28 decembrie 1955, un grup de tineri entuziaști, îndrumați de mîna sigură a lui Sică Alexandrescu, prezenta, la Birlad, Mielul turbat de Aurel Baranga, marcînd înființarea primului teatru profesionist, într-o urbe cu vechi tradiții culturale.

*Un sfert
de veac
de
activitate
teatrală
profesionistă
la Birlad*

În sfertul de veac ce s-a scurs, gongul a bătut la 200 de premiere, dintre care 120 românești; s-au produs 7.000 de reprezentații, la care au participat, în medie, 2.100.000 spectatori. Teatrul din

Aniversarea Teatrului „V. I. Popa”, coincide cu numirea unui nou director. Coincidență semnificativă: Vasile Mălinescu s-a format în teatrul birlădean, a evoluat și s-a maturizat odată cu acesta, fiind mulți ani secretar literar. Felicitîndu-l, am folosit acest rar prilej, de a sta de vorbă cu un director recent numit, care cunoaște, totuși, problemele „dinăuntru”, rugîndu-l să vorbească despre programul său de activitate.

V. MĂLINESCU: „A stimula efortul”

— Investit cu o nouă răspundere, programul meu se poate întemeia doar pe experiența celor 25 de ani trăiți în acest teatru, pe observațiile acumulate și, evident, pe colaborarea cu colectivul. Cunoscîndu-i forța creatoare, talentul și pasiunea de care dau dovadă actorii, atunci cînd sînt implicați într-o muncă responsabilă, îmi revine misiunea de a asigura cadrul organizatoric și climatul de muncă, în care potențialul artistic să fie pus în valoare, iar efortul să fie stimulat.

Ne-am propus realizarea unui repertoriu valoros, militant, cu un bogat conținut educativ, în spiritul tezelor Congresului al XII-lea al partidului. Aceasta presupune și o preocupare sistematică pentru ridicarea nivelului profesional al trupei, în vederea realizării unor spectacole omogene, de autentică ținută artistică.

Birladul, oraș muncitoresc în plină înflorire, oraș cu tradiție culturală, ne oferă un public receptiv, care participă cu dăruire la actul de cultură; în același timp, avem și un public tînăr, care trebuie atras, format și cultivat. În acest scop, susținem stagioni permanente la Vaslui, Huși, Negrești, Murgeni, dăm spectacole și în alte localități, încercăm modalități de diversificare a relațiilor cu publicul.

Am prezentat în premieră, în această stagiune, Ciuda de V. I. Popa și Cel din urmă de Maxim Gorki; pregătim, în premieră absolută, Alegerea ape-

Birlad, pe frontispiciul căruia e înscris numele lui Victor Ion Popa, dramaturg și om de teatru multilateral, s-a remarcat încă de la început prin spectacole valoroase, prin repertoriul ales cu discernămint dintre capodoperele literaturii clasice românești și universale sau din fondul dramaturgiei originale, inspirate din actualitate. Interviu de Ecaterina Oproiu, Puterea și Adevărul de Titus Popovici, Tache, Ianke și Cadîr, Răspîntia cea mare de V. I. Popa, Ultima oră de Mihail Sebastian, Opinia publică de Aurel Baranga, Excursia de Theo-

dor Mănescu, Montserrat de Emmanuel Roblès, Puterea întunericului de Lev Tolstoi, Joc de pisici de Örkény István, Cei din urmă de Maxim Gorki sînt cîteva dintre montările valoroase, răsplătite, de-a lungul anilor, cu distincții la diferite competiții republicane.

De la înființare și pînă azi, s-au arătat credincioși scenei birlădene actorii Ștefan și Maria Tivodaru, secretarul literar Vasile Mălinescu — recent, numit director al teatrului —, regizorul Cristian Nacu. Printre actorii de bază ai trupei se numără Elena și Constantin Petrican, Aure-

lor de Constantin Popa, în regia unui experimentat profesionist al scenei birlădene, Cristian Nacu.

În întîmpinarea aniversării partidului, în proiectele noastre intră o altă premieră absolută, **Veghea** de Cristian Munteanu, în colaborare cu Televiziunea, precum și montările **Nu ne naștem toți la aceeași vîrstă** de Tudor Popescu, și **Alexandru Lăpușeanu** de Virgil Stoeneșcu.

— Avem în studiu **Totul în grădina** de Ed. Albee, **Pădurea** de Ostrovski și alte cîteva texte, dintre care vom alege și în funcție de opțiunile unor regizori invitați. Lucrăm, cu foarte bune rezultate, cu regizorul Constantin Dinischiotu, și intenționăm să colaborăm cu Costin Marinescu, Matei Varodi, și alții.

Pregătim a V-a ediție a Colocviului regizorilor din teatrele dramatice, care va avea loc în septembrie-octombrie 1981; invităm de pe acum teatrele din țară, să participe cu spectacole reprezentative pentru arta regiei.

O acțiune de cea mai mare importanță, angajînd sprijin și colaborare eficientă din partea colectivului nostru, va fi înființarea teatrului muncitoresc pe platforma industrială a Birladului, la Fabrica de rulmenți.

Ne mai propunem realizarea unor reprezentații în aer liber, la monumente istorice (cu piesa **Alexandru Lăpușeanu**); organizarea unor turnee la Iași, Bacău și București; inițierea unor spectacole muzicale, de varietăți, în colaborare cu formația instrumentală „Trandafir de la Moldova”.

Firește, participăm la etapele superioare ale Festivalului național „Cîntarea României”, atît prin spectacolele noastre, cît și îndrumînd formații artistice de amatori.

Bucurîndu-ne de sprijinul forurilor de partid și de stat, de o îndrumare competentă și de o bază materială corespunzătoare, ne dăm seama că depinde de noi, colectivul teatrului, să folosim toate posibilitățile, pentru a desfășura o activitate bogată și valoroasă.

M. M.

Em. ENGEL

CIUTA de V. I. Popa

Ciuta este drama frîngerii unor visuri, într-o lume în care forța nemiloasă a banului dictează nu numai ierarhiile sociale, dar încearcă să „facă ordine” și în sentimente. Însă fragila, dezarmata Carmen Anta („ciuta”), își descoperă resurse de demnitate și forță, care-i permit să se opună presiunilor și să lupte pentru autenticitatea iubirii ei, pînă la supremul sacrificiu.

Simbolistica textului e evidentă: aspirația spre înălțimi a „ciutei”, acolo unde aerul e pur, unde gîndul și visul sînt libere, unde dușmanii nu te pot ajunge, dar, dincolo de care nu există decît prăpastia, neantul. Sint evidente și limitele piesei, ele aparțin epocii și gîndirii autorului. Montarea inteligentă a lui Cristian Nacu are echilibru și momente de

vibrație dramatică autentică. Regizorul a izbutit să atenueze discrepanțele interpretative, obținînd o anume omogenitate stilistică. Marina Maican (Carmen Anta) și Mihai Velcescu (Octav Șoimu) joacă sobru, cu o reală încărcătură dramatică și tensiune interioară. Ștefan Tivodaru, actor cu experiență, și-a construit rolul cu minuțiozitate, dîndu-i lui Costea Moceanu greutatea necesară. La fel, în scurtele lor apariții, Paul Gheorghiu și Lily Popa-Alexiu. Vasile Mureșanu, Marina Banu, Valy Mihalache, în ciuda tendințelor spre un joc exterior și a unor manierisme, au schițat personaje credibile. Scenografia Adrianel Raicu-Petre (debut) reușește o subtilă trecere de la tenta realistă a primului act la expresionismul din final.

Spectacolul se înscrie printre reușitele teatrului birlădean, meritîndu-și programarea la momentul aniversar.

E. E.